

Verslag van de 265ste vergadering van The Dickens Fellowship Haarlem Branch.

Voor brommende monitoren verzamelden zich 19 leden. Een zelfde aantal dan de vorige keer en dat stemt de president tevreden. Zij meldt dat gepoogd wordt de lezing op te nemen en vervolgens op de website te zetten. Dat wil zeggen als de techniek ons niet uitlacht.

De secretaris werd er door de heren Ferdinandusse en David op gewezen dat er in het Tuighuis van Kraantje Lek nu dermate veel veranderd is dat het schier onmogelijk geworden is daar nog langer te vergaderen. De teller bij Kraantje Lek zal voorlopig op 80 vergaderingen blijven staan.

Verder weet hij nog te melden dat deze zoombijeenkomst ook binnen de internationale Dickens Fellowship onder de aandacht is gebracht maar dat dit niet tot reacties heeft geleid. Het bestuur houdt het op bescheidenheid maar anderen wezen er op dat men mogelijk het Nederlands onvoldoend meester is. Er is ook altijd wat. Tot slot leest hij de afmeldingen voor.

De editor is er zelf niet maar het jongste redactie lid weet te melden dat er een nieuw nummer aanstaande is maar wanneer is niet duidelijk.

De penningmeester verschijnt in een oude trui waar het prijslabeltje van het Leger des Heils nog zichtbaar aan vast zit. Het saldo is positief zegt ze, maar vraag niet hoe.

De heer Klok heeft een vraag: zijn de datums van de 2022 Annual Conference al bekend omdat het zaak is zo snel mogelijk zalen te reserveren, want in de post-coronatijd wil straks de ene helft van het land met de andere trouwen en is er geen bezemkast meer te krijgen.

De heer Kooiman is op bezoek geweest bij ons mede-lid de heer Van Steijnen. Deze heeft tapes met Dickens films ter beschikking gesteld aan de Haarlem Branch. De president zegt dat wij die dan tijdens de september bijeenkomst zullen veilen, samen met boeken die ons uit een paar nalatenschappen zijn toegevallen. De opbrengst is voor de geteisterde kas.

Dan geeft de president het woord aan onze spreekster van deze middag, mevrouw Hesp.

Toen het boek “Grote Verwachtingen” van Geert Mak uitkwam ging zij dat kritisch lezen omdat zij zich afvroeg of het wel terecht was dat Mak deze titel gebruikte.

Tijdens haar studie Engels leerde zij de uitdrukking: “a man of independent means” kennen. Dat mag Dickens dan wel geweest zijn, maar zijn familie niet. Die hadden gaten in beide handen en Dickens moest vaak financieel bijspringen. Hij zei eens dat hij dan wel een grote familie had voortgebracht, maar dat de leden daarvan weinig tot niets hadden gepresteerd (why was I ever a father?). De uitzondering was misschien dan Henry Fielding die een keer een studiebeurs voor Cambridge binnenhaalde. Dickens kon het nauwelijks geloven. Drie van zijn zonen kwamen terecht op een kostschool in Boulogne waar Dickens hen regelmatig opzocht en waar hij ook Ellen Ternan ontmoette. Nee, niet op die kostschool natuurlijk, maar elders in Boulogne.

Spreekster stelt de vraag: waarom wilde Pip zo graag een gentleman worden? Dat was omdat Estella hem als “a common labourer” neerzette. Het maatschappelijk op willen klimmen is een thema dat nogal eens voor komt in Dickens’ werk.

Zowel Dickens als Mak kwamen uit lastige prive situaties. Beiden hadden problemen in hun huwelijk. Dickens kon zich daaruit alleen bevrijden door Catherine alle schuld te geven. Mak daarentegen nam ook schuld op zich. Maar de tijdgeest van nu is natuurlijk ook anders. Vaders hebben ook andere verwachtingen met betrekking tot hun kinderen.

“Grote Verwachtingen” van Mak gaat over het subcontinent Europa, dat van na de Tweede Wereldoorlog. En over de voorloper van de EU, de Kolen en Staal Unie. Mevrouw Hesp ziet die kolen en staal ook terug in de smederij van Joe Gargery. Mak wijst erop dat het Europees vredesproces zich goed heeft ontwikkeld maar dat het oppassen blijft. Er moet meer gebeuren anders gaat het straks weer fout, oorlogen zijn altijd heel ingrijpend.

Tot slot gaat zij nog in op het slothoofdstuk van Dickens’ “Great Expectations”. Hij schreef maar liefs drie verschillende eindes, onder meer onder invloed van Bylwer Lytton.

George Bernhard Shaw vond met afstand de eerste het beste.

Waarna de president dankt spreker bedankt en vraagt of er vragen of opmerkingen zijn.

De heer Ferdinandusse stelt dat de Engelse gentleman een gecreëerd imago is.

Mevrouw Boschma denkt dat wij hiervoor terug moeten gaan tot de Middeleeuwen en noemt daarbij een naam die de secretaris gemist heeft omdat er op dat moment een storinkje optrad in zijn zoomverbinding. Er bleek een vogel op de draad te zitten. Na die verjaagd te hebben mengt hij zich in het gesprek en wijst op het laatste hoofdstuk in “Our Mutual Friend” waarin “The Voice of Society” het huwelijk van Eugene Wrayburn, die beneden zijn stand is getrouwd, bespreekt. Nadat iedereen er

schande van gesproken heeft wordt de mening van Mr. Twemlow, de “poor relation” van Lord Snigsworthy (of Snigsworthy Park), gevraagd. “I say,” resumes Twemlow, “if such feelings on the part of this gentleman induced this gentleman to marry this lady, I think he is the greater gentleman for the action, and makes her the greater lady. I beg to say that when I use the word gentleman, I use it in the sense in which the degree may be attained by any man. The feelings of a gentleman I hold sacred, and I confess I am not comfortable when they are made the subject of sport and general discussion”. “I should like to know”, sneers Podsnap, “whether your noble relation would be of your opinion”. “Mr. Podsnap,” retorts Twemlow, “permit me. He might be, or he might not be. I cannot say. But I could not allow even him to dictate to me on a point of great delicacy, on which I feel very strongly”.

De heer David wijst ons op het gentlemanly karakter van Joe Gargery in “Great Expectations”. Waarop de discussie verder gaat over Europa, de euro en het bekende Engelse adagium dat bij een huwelijk wordt aangehaald: “something old, something blue, something borrowed, something blue”. Hoe dit laatste plots in de discussie opdook is een raadsel, wellicht koestert een onzer plannen. Als de heer Klok aan het woord komt loopt er een kat voor zijn scherm langs. Vorige keer werden wij geconfronteerd met een hond bij mevrouw Boschma en nu weer een kat. Het is altijd wat de zuidelijke leden. Wat kunnen wij volgende keer van hen verwachten, een zwerm bijen, een vlucht kanaries? De heer Kooiman geeft een compliment aan onze spreker en vindt het opmerkelijk dat in beide boeken de schrijver met een alternatieve afloop kwam.

London Calling

Er was weer vergadering van de Council, wederom via de zoom. Uw secretaris neemt daar deel aan en zat ontspannen voor het scherm. Er was weer het nodige nieuws. Zo blijkt de Fellowship nu ook aan de social media te doen: twitter heeft 1247 volgers en facebook 265 volgers. The Dickensian komt waarschijnlijk ook digitaal beschikbaar; dit als de website is vernieuwd. De corona periode heeft veel nieuwe initiatieven losgewoeld, dat blijkt maar weer. Binnenkort (april-mei-juni) zijn er weer recent gevonden brieven van Dickens via de website in te zien. Want die blijven steeds maar opduiken. De jaarlijkse kranslegging op het graf van Dickens vindt dit jaar op 7 in plaats van 9 juni plaats. Op 9 juni is Poets Corner namelijk in gebruik als vaccinatie locatie; ja, daar keek ik ook van op. De smederij van Joe Gargery staat te koop. Als U zo’n 550.000 pond kunt neertellen en wil verkassen naar Kent, dan is die van U en kunt u er op loshameren in de geest van de oude Kolen en Staal Unie. Vorig jaar is de AGM (de jaarlijkse ledenvergadering) via de zoom gehouden. Er gaan stemmen op om dat zo te blijven doen zodat de AGM toegankelijker is voor meer leden wereldwijd.

Stamps

op The Isle of Man is postzegels uitgeven van een bron van inkomsten. Een van de vele series die in 2020 verscheen had betrekking op de 150ste sterfdag van Dickens; Te bestellen op www.iompost.com